

25/12-20 Juldagen

– Kumla kyrka

”Jesu födelse”

Stiftskollekt:

Svenska kyrkans unga i Västerås stift
Sätt gärna in kollekt via swish 123 633 08 98
eller bankgiro 848-5252. Tack för ditt bidrag!

Ingrid Eklund – präst

Anita Sandin - textläsning

Jan Olof Reimerson – sång, tvärflöjt, gitarr

Per Nestor – foto, blockflöjt, piano

Kenneth Liljeholm – vaktmästare

Den signade dag

Folklig koral från Orsa

Ja, mina vänner, tänk att det är juldagsmorgon. När man åker till kyrkan på juldagsmorgonen så är man ju ofta lite grusig i ögonen nästan, så där lite nyvaken.

Jag tänker läsa de ord som har ljudit i våra kyrkor så många år:

Se, jag bär bud om en stor glädje. Halleluja!

En glädje för allt folk. Halleluja!

Ty idag har en Frälsare fötts åt er. Halleluja!

Han är Kristus, Herren. Halleluja!

Ära vare Fadern och Sonen och den heliga Anden.

Såsom det var av begynnelsen, nu är och skall vara från evighet till evighet. Amen

När det lider mot jul

Text: J Oterdahl

Musik: R Liljefors

Gammaltestamentlig text Jesaja kapitel 9, vers 2-7

Det folk som vandrar i mörkret ser ett stort ljus, över dem som bor i mörkrets land strålar ljuset fram. Du låter jublet stiga, du gör glädjen stor. De gläds inför dig som man gläds vid skörden, som man jublar när bytet fördelas. Oket som tyngde dem, stängen på deras axlar, förtryckarens piska bryter du sönder, som den dag då Midjan besegrades. Stöveln som bars i striden och manteln som fläckats av blod, allt detta skall brännas, förtäras av eld. Ty ett barn har fötts, en son är oss given. Väldet är lagt på hans axlar, och detta är hans namn: Allvis härskare, Gudomlig hjälte, Evig fader, Fredsfurste. Väldet skall bli stort, fredens välsignelser utan gräns för Davids tron och hans rike. Det skall befästas och hållas vid makt med rätt och rättfärdighet nu och för evigt. Herren Sebaots lidelse skall göra detta.

L: Så lyder Herrens ord. F: Gud, vi tackar dig.

Ett barn är fött

Text: M Luther 1535 Musik: Tysk folkmelodi

Evangelium Lukasevangeliet kapitel 2, vers 1-20

Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivs. Det var den första skattskrivningen, och den hölls när Quirinius var ståthållare i Syrien. Alla gick då för att skattskrivs sig, var och en till sin stad. Och Josef, som genom sin härkomst hörde till Davids hus, begav sig från Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad Betlehem, för att skattskrivs sig tillsammans med Maria, sin trolovade, som väntade sitt barn. Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärget. I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod Herrens

ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran. Men ängeln sade till dem: "Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba." Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud: "Ära i höjden åt Gud och på jorden fred åt dem han har utvalt." När änglarna hade farit ifrån dem upp till himlen sade herdarna till varandra: "Låt oss gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss veta." De skyndade i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban. När de hade sett det berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn. Alla som hörde det häpnade över vad herdarna sade. Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det. Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för vad de hade fått höra och se: allt var så som det hade sagts dem.

L: Så lyder det heliga evangeliet. F: Lovad vare du, Kristus.

Det lyser en stjärna

Folklig visa från Småland

Predikan

"När juldagsmorgon glimmar jag vill till stallet gå där Gud i nattens timmar ren vilar uppå strå."

Visst är det någonting särskilt med den tidiga julmorgonen, den är nästan magisk. Jag kommer hur det var när jag åkte på julotta i Hållnäs, när jag var barn. Tidigt, tidigt. Det var ju nästan så att man inte ens hade gått och lagt sig på julaftonskvällen, innan det var dags att kliva upp, dricka kaffe, jo, jag drack kaffe även som ett litet barn och äta en macka med julskinka och senap. På vägen till kyrkan hade människor tänt marschaller vid nästan alla grindhål, ljusstakarna lyste i fönstren. Ja, det var faktiskt magiskt!

I kyrkan satt jag alldeles ensam för kören, som min mamma var med i, övade i församlingsgården först och jag fick inte vara med. I kyrkan lyste en ensam lampa och jag minns att jag brukade lägga mig på en bänk, så där som egentligen inte fick, och så väntade jag på ett visuellt under som skulle ske: Vaktmästaren som kom och började tända alla ljusen i kronorna. Det varma, fladdrande skenet, och så väntan på att de andra kyrkobesökarna skulle komma. Halv sex var kyrkan fylld och extra stolar framsatta. Och så kom den, den märkliga psalmen om en ros som slog ut mitt i vintern. Den var min morfars favoritpsalm och därför älskade, och älskar jag den fortfarande: Det är en ros utsprungen av Jesse rot och stam.

Jag tro att många, många med mig har minnen från just julmorgonen.

Julvisa

Text: M Wiehe

Musik: J Sibelius

Anita: Jag har ett speciellt minne från en av våra julottor. Vi bodde utanför samhället, så vi hade ganska långt till kyrkan. Förr om åren hade vi börjat tidigt och vi fick åka spark till kyrkan. Den här morgonen blev alldeles speciell. De väckte mig tidigt på morgonen, jag fick ta mycket kläder på mig, det var väldigt kallt ute, och rätt vad det var så blev det alldeles ljust utanför ingången och upp kom en häst dragande på en släde med ljus tända. Vi skulle få åka släde till kyrkan, det hade jag aldrig gjort. Vi fick facklor i våra händer och vi bar iväg mot kyrkan. Snön gnistrade och hästen frustade och det ångade ur munnen på oss för det var över 20 grader kallt. När vi kom fram till kyrkan och gick in i kyrkan var alla ljus tända. Mycket folk och varmt och skönt var det och vi lyssnade på predikan och vi lyssnade på de fina psalmerna som sjöngs i julottan. När det sedan var klart så fick jag gå fram och titta på krubban med alla fina figurer och allt stämde ju som prästen och de övriga hade talat om. Efter julottan stod hästen med släden utanför och väntande på oss. Vi fick åka hem och när vi väl kom hem fick alla komma in hos min mormor och dricka choklad och äta lussekatter. Det är ett av mina bästa minnen från en julotta.

Ingrid: Men, vad fint! När du säger det så kommer jag ihåg att när julottan var slut hemma, den tog ofta två timmar, då komma alla våra vänner hem till oss för vi bodde liksom på vägen mellan kyrkan och dit de skulle. Och så var det som du säger, kaffe och saffransbröd och sådant som jag tycker är så gott!

Vi firar ju att Jesus föds denna natt, en natt när Gud blir människa, för att dela våra liv och bli en del av självaste jordelivet. Och då inte bland kungar och dem med makt, utan bland helt vanliga människor. Och ja, inte bara människor förresten, tittar vi på vår krubba här så ser vi att det är som ett stall och Jesus föds där. Och det är någonting viktigt som berättas med det, som berättar om hur Gud är. Här ligger Jesus som ett nyfött barn i ett djurs matho och omkring honom är hans mor Maria, Josef står där och de fattiga herdarna har vi här. Där har vi en herde med ett lamm på axeln. Snart kommer också de rika från en helt annan trostradition, de vise männen, men här ser vi också annat. Vi ser åsnan, ser du åsnan där? Och får och lamm och en kossa, en oxen vet jag att jag har i min krubba hemma, och säkert prasslar det av en och annan mus också. Gud låter sig födas mitt i Skapelsen bland djur och människor och allt och alla lovsjunger Guds namn. "Åra var Gud i höjden och frid på jorden!"

Gläns över sjö och strand

Text: V Rydberg

Musik: I Widéen

Förbön

Så får vi be förbön tillsammans den här julmorgonen

O Gud, vi är inför dig och ber för oss själva
och det som är våra liv med allt vad det rymmer.
Vi ber för dem som står oss nära i glädje och kärlek,
men också för de relationer som gör oss trötta och hungriga.
Vi ser vår värld, det som är helt och det som är trasigt,
och vi ber om din hjälp, Gud, att se din närvaro överallt.
Foga våra delar till din helhet,
möt oss innanför orden nära våra hjärtslag.
Tack Gud för att du kom till oss som ett litet barn.
Låt oss se på varandra med kärlekens ögon
och med medmänsklighet och värme.
Amen.

Herrens bön

Vår Fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske på jorden så som i himlen.
Ge oss idag det bröd vi behöver och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.
Och utsätt oss inte för prövning,
utan rädda oss från det onda.
Ditt är riket,
din är makten och äran i evighet.
Amen.

Välsignelsen

Gud välsignar och bevarar dig.
Gud låter sitt ansikte lysa över dig och är dig nådig.
Gud vänder sitt ansikte till dig och ger dig sin frid.
I Guds: Faderns och Sonens och den heliga Andens namn.
Amen.

Julvisa i Finnmarken

Text: D Andersson

Musik: T Bergman

Jul, jul, strålande jul

Text: E Evers

Musik: G Nordqvist